

Arrest

nr. 247 809 van 20 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. GOVAERTS
Beekstraat 9
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 26 augustus 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 25 oktober 2019 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 25 november 2019.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 17 maart 2020 aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overgemaakt. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verzoeker gehoord op 30 juni 2020.

1.3. Op 23 juli 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 30 juli 2020 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, C. C. P., verklaarde de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren (...) 1987 in Cali, departement Valle del Cauca, Colombia. U groeide op in Cali en ging er naar school. Na uw studiejaren bracht u tevens een periode door in het departement Antioquia, om vervolgens opnieuw naar Cali te verhuizen. Sinds het jaar 2007 heeft u steeds in de omgeving van Cali gewoond. In 2002 overleed uw moeder, M. H. P. T., ten gevolge van een verkeersongeluk. Naar aanleiding van deze tragische gebeurtenis, kwam u een eerste keer in aanraking met verdovende middelen. In 2012 leerde u uw huidige partner, J. A. M. O., kennen. Samen voeden jullie twee kinderen op, S. M. en D. C. M. Uw partner en twee kinderen bevinden zich momenteel in de wijk San Judas in Cali, waar uw partner aan de slag is als barvrouw. In Colombia was u doorheen uw leven actief als chauffeur, onder andere voor schoolverkeer, openbaar vervoer en als taxichauffeur, en actief als verkoper om vervolgens in 2018 aan de slag te gaan bij een recyclagebedrijf.

Op 14 mei 2015 beviel uw partner J. van een zoontje. De baby overleed ongelukkigerwijze een achttal maanden later, op 21 januari 2016. In de periode na zijn dood had u het erg moeilijk, u worstelde met persoonlijke problemen. In die periode begon u tevens opnieuw drugs te gebruiken, voornamelijk marihuana en cocaïne. De mensen waarbij u deze verdovende middelen bekwam, woonden in dezelfde buurt als u, Petecuy II in Cali. Omdat u steeds de drugs bij hen aankocht, leerde u hen na verloop van tijd goed kennen en werden jullie vrienden. Zij introduceerden u uiteindelijk bij een zekere Chinga Harry, de alias van Harrison, en zijn lokale bende. U besloot de bende, die zich bezighield met drugshandel, afpersingen en huurmoorden en tevens connecties had bij de lokale politie, te vervoegen. Uw voornaamste taak was het uitvoeren van transport, u vervoerde voornamelijk drugs en wapens, alsook de bendeleider zelf. U werd uitbetaald in cash geld, de bedragen varieerden naargelang de inhoud van het transport dat u diende uit te voeren.

Eind 2017 werd Chinga Harry bij een grote operatie samen met een aantal handlangers gearresteerd en opgesloten in de gevangenis. Na deze arrestatie nam ene Daniel, die voornamelijk opereerde onder zijn bijnaam Dani, de leiding van de bende over. U kende Daniel reeds goed, hij was een van de vrienden die u initieel bij Chinga Harry had geïntroduceerd en deze man had tevens een relatie met uw schoonzus. Dani stond nog steeds in contact met Chinga Harry, die vanuit de gevangenis via een telefoon de touwtjes van de bende in handen probeerde te houden. U had echter nooit meer contact met Dani, noch had u enig idee waarover zij het dan hadden.

Uw lidmaatschap van de bende, de taken die u diende uit te voeren voor de bende, brachten heel wat relationele spanningen teweeg tussen u en uw partner. Toen de relatie bijna werd beëindigd, na de arrestatie van Chinga Harry, besloot u dat u niet langer deel wilde uitmaken van zijn bende. U ging ten rade bij Dani, die aan het hoofd stond, en tot op heden nog steeds aan het hoofd staat, van de bende. U en Dani kwamen erg goed overeen, jullie hadden een zeer goede verstandhouding. Hij besloot u te helpen om uit te bende te stappen, ondanks het feit dat Chinga Harry u vanuit de gevangenis nog opdrachten meegaf. U bleef vervolgens nog een tweetal maanden aangesloten bij de bende, waarin u nog steeds opdrachten uitvoerde. Ondertussen was echter uw rijbewijs vervallen, alsook was u reeds gestopt met uw job als taxichauffeur. U kocht vervolgens een motor, waarop u op een dag in december 2017 in alle vroegte de wijk Petecuy II verliet. U verliet de wijk samen met uw partner en kinderen, ook uw schoonmoeder, schoonzus en schoonbroer verhuisden mee.

Jullie trokken vervolgens naar de wijk San Judas in Cali, waarna u nooit meer iets hoorde van Dani of andere leden van de bende. U en uw vrouw verkochten aanvankelijk allerlei zaken zoals schoenen en lotions, vervolgens kon u aan de slag als chauffeur bij een recyclagebedrijf in Cali. U kende er geen problemen.

In 2019 zag u op Facebook een advertentie voor een lening verschijnen vanwege een bank. U besloot uzelf in te schrijven en kreeg vervolgens de kans om een lening met een kredietkaart aan te gaan. Na het regelen van deze zaken besloot u Colombia te verlaten.

Op 11 oktober 2019 verliet u Colombia en reisde u met het vliegtuig naar Madrid, Spanje. Daar verbleef u vervolgens nog een kleine twee weken, u bezocht in Spanje tevens een familielid. Vervolgens kwam u op 25 oktober 2019 met het vliegtuig aan in Brussel. Op 25 november 2019 deed u een verzoek tot internationale bescherming in België.

Bij terugkeer naar Colombia vreest u dat de bende waarbij u vroeger aangesloten was, u achterna zal komen

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart en uw rijbewijs.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 30/06/2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 07/07/2020. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen opmerkingen van u of uw advocaat ontvangen met betrekking tot de inhoud van deze notities. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden gerechtvaardigd. Het Commissariaat-generaal is echter verplicht zo snel mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal (CGVS) wordt vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Uit het persoonlijk onderhoud op het CGVS komt concreet naar voren dat u Colombia heeft verlaten omwille van een vrees voor repercussies vanwege de criminele bende waarvoor u een tijdlang zelf actief was, alsook het risico dat de desbetreffende bendeleider, Chinga Harry, eventueel ooit zal kunnen vrijkomen uit de gevangenis (CGVS, p. 14, p. 23). Daarbij is het CGVS van oordeel dat u niet kan aantonen dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren, of dat u een reëel risico op ernstige schade zoals gedefinieerd in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen omwille van het door u verklaarde risico op problemen naar aanleiding van uw vertrek uit de bende. Bijkomend kunnen nog andere vaststellingen gemaakt worden met betrekking tot tegenstrijdigheden die fundamenteel afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de door u voorgehouden vrees.

Er dient om te beginnen een fundamentele omissie in uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) te worden vastgesteld. Daar verklaarde u immers ten stelligste dat u in Colombia geen gevaar loopt en dat u Colombia heeft verlaten omdat u een betere toekomst wilde opbouwen voor u en uw gezin (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.4 & 3.5; zie tevens infra). Nergens maakt u gewag van de problemen die u mogelijks zou kunnen ervaren indien Chinga Harry ooit zou vrijkomen, nergens maakt u gewag van eventuele represailles door andere bendeleden, en dit terwijl u op de DVZ expliciet werd gevraagd naar de reden waarom u uw land van herkomst was ontvlucht en naar uw vrees bij eventuele terugkeer. Ook wanneer het CGVS u tijdens het persoonlijk onderhoud vraagt naar het verloop van het eerste interview bij de DVZ, geeft u duidelijk aan dat alles goed verlopen is, dat u er de tolk zeer duidelijk hebt kunnen verstaan en dat u er alle essentiële elementen hebt kunnen weergeven waarom u Colombia bent ontvlucht (CGVS, p. 4). Pas nadat uw advocaat tussenkomt en zijn opmerkingen bij uw verklaringen voor de DVZ toelicht, geeft u aan dat er inderdaad nog een opmerking te maken was, waarna u stelt dat u op dit ogenblik geen gevaar loopt omdat de bendeleider op dit ogenblik een straf uitzit in de gevangenis. Dit vormt echter op geen enkele manier een afdoende verklaring voor de leemte in uw verklaringen voor de DVZ, aangezien deze betrekking heeft op de concrete aanleiding van uw vlucht uit uw land van herkomst en dus op de grondslag van uw vermeende vrees. Het hoeft bijgevolg geen verder betoog dat deze lacune omtrent essentiële

elementen van uw asielrelaas de verdere geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees op fundamentele wijze ondermijnt.

Tijdens het persoonlijk onderhoud komt vervolgens naar voren dat u een vrees koestert omwille van het risico dat de bendeleider voor wie u geruime tijd werkte, Chinga Harry, zou vrijkomen uit de gevangenis en dat dit voor u de directe aanleiding vormde om het land te verlaten (CGVS, p. 14). Het CGVS merkt echter op dat uit niets blijkt dat u een vrees voor vervolging of ernstige schade dient te koesteren omdat u reeds meer dan twee jaar geleden het besluit had genomen om de bende te verlaten. Zo dient allereerst te worden aangestipt dat Chinga Harry reeds eind het jaar 2017 werd gearresteerd en in gevangenschap werd geplaatst, hij is tot op heden reeds bijna drie jaar van zijn vrijheid beroofd (CGVS, p. 17 & zie informatie toegevoegd aan de blauwe farde van het administratief dossier). Bovendien zijn er tot op heden geen indicaties dat de man in de nabije toekomst opnieuw zal vrijkomen, daar er in Colombia strenge en lange gevangenisstraffen worden uitgesproken met betrekking tot drugsfeiten en bendegegeweld (zie informatie toegevoegd aan de blauwe farde van het administratief dossier). Ook kan u niet aannemelijk maken dat indien Chinga Harry werkelijk zou vrijkomen, u ten gevolge van dergelijke invrijheidstelling een vrees voor vervolging dient te koesteren. U heeft immers reeds bijna drie jaar geleden alle bendeactiviteiten en –betrokkenheid afgezworen, hetgeen op geen enkel moment ook maar tot enige consequenties heeft geleid. Integendeel, u bent zonder problemen kunnen verhuizen naar een andere wijk, nota bene in dezelfde stad als waar de bende actief is (CGVS, p. 5-6, p. 20). Daar bleef u vervolgens nog een tweetal jaar wonen alvorens te vertrekken uit uw land van herkomst, hetgeen niet meteen getuigt van een acute vrees. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u sinds uw verhuis naar San Judas eind 2017, op geen enkele manier nog contact heeft gehad met de voormalige bendeleider Chinga Harry, noch dat u ooit nog iets heeft gehoord van de nieuwe bendeleider, Dani, en dat u werkelijk nooit meer op geen enkele manier iets heeft gehoord van de bende waarin u verwickeld was (CGVS, p. 20-22). Na uw verhuis naar San Judas, waar uw gezin tot op heden nog steeds woont, startte u simpelweg een nieuwe job en bouwde u een nieuw leven uit (CGVS, p. 21-22). In San Judas kende u nooit serieuze problemen, bovendien bleek niemand op de hoogte van uw nieuwe verblijfplaats. Uit niets blijkt dus dat de bende van Chinga Harry, of Chinga Harry zelf, nog enige wrok ten opzichte van u zou koesteren en u daarom zou willen viseren.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw desbetreffende vertrek bij de bende in wezen zonder ook maar enige problemen is verlopen, u kon zonder enig beletsel alle betrokkenheid bij de bende afzweren. Na de arrestatie van Chinga Harry nam u de beslissing om alle bendeactiviteiten te beëindigen, en u geeft zelf in uw verklaringen aan dat dit zeer vlot kon verlopen (CGVS, p. 17-18). Nadat Chinga Harry gevangen werd genomen, kwam immers een nieuwe leider aan het hoofd van de bende, Daniel ofte Dani (CGVS, p. 18), de voormalige vriend van uw schoonzus en tevens een goede vriend van u. Jullie kwamen erg goed overeen, en toen u hem vertelde dat u de bende wilde verlaten, begreep hij dit, gaf hij u advies en was hij diegene die u hielp om uit de wijk te vertrekken (CGVS, p. 17-18, p. 21). Zoals hierboven reeds vermeld, is niemand op de hoogte dat u verhuisd was naar de wijk San Judas, zelfs Dani blijkt niet te weten dat San Judas uw nieuwe woonplaats werd (CGVS, p. 21). Uit uw verklaringen blijkt tevens dat de bende tot op heden nog steeds onder leiding van Dani staat (CGVS, p. 20). Het feit dat u zonder ook maar enige problemen de bende kon verlaten, binnen de stad Cali kon verhuizen zonder nooit nog iets te vernemen van de bende en er een goed leven kon leiden, dat u erg goed bevriend bent met de nieuwe bendeleider, dit alles draagt evenzeer bij tot de vaststelling dat er in wezen geen enkele indicatie is dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, door de bende dient te koesteren.

Dat u claimt dat de angst voor een eventuele vrijlating van Chinga Harry de directe aanleiding voor uw vertrek vormde (CGVS, p. 14), kan door het CGVS bovendien als weinig geloofwaardig worden beschouwd. Zoals hierboven reeds vermeld, wachtte u nog een tweetal jaar na de arrestatie van de bendeleider in december 2017 alvorens uw land van herkomst te verlaten. Later tijdens het persoonlijk onderhoud geeft u aan dat u besloot om Colombia te verlaten wanneer u de mogelijkheid kreeg om een lening aan te gaan en een kredietkaart bemachtigde, vervolgens bent u dan een paspoort gaan aanvragen (CGVS, p. 21-22). Deze bevinding draagt wederom bij tot de vaststelling dat u naar aanleiding van het achterlaten van uw bendeleden geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of reëel risico voor ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming, dient te koesteren, maar laat het CGVS wederom toe te vermoeden dat de directe motieven voor uw vertrek grotendeels socio-economisch van aard zijn (CGVS, p. 22, p. 23, p. 25, DVZ vragenlijst CGVS vraag 3.5 & zie tevens infra). Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wordt naar de recente contacten die u heeft met uw gezin in Colombia, geeft u aan dat het goed met hen gaat hetgeen eveneens een indicatie is dat voor het feit dat niemand naar u op zoek is (CGVS, p.11).

Vervolgens dient het CGVS op te merken dat uw relaas gekenmerkt wordt door enkele tegenstrijdigheden, waardoor uw algehele geloofwaardigheid op de helling komt te staan. Allereerst geeft u meerdere malen duidelijk aan dat uw persoonlijke problemen zich begonnen te manifesteren nadat uw jongste zoontje onfortuinlijk kwam te overlijden (CGVS, p. 13, p. 15). Na zijn overlijden zou u pas voor het eerst opnieuw in aanraking gekomen zijn met drugs, nadat u voordien meer dan tien jaar eerder reeds kampte met een drugsproblematiek ten gevolge van het overlijden van uw moeder (CGVS, p. 15). U verklaart verder dat u tijdens uw druggebruik een vriendschap ontwikkelde met diegenen bij wie u de drugs bekwam en dat zij u na verloop van tijd introduceerde bij de bendeleider (CGVS, p. 13-14, p. 15). In die context legt u tevens uit dat uw nieuwe vrienden, bendeleden, u halverwege het jaar 2015 het voorstel deden om de bende te vervoegen. Uit uw verklaringen blijkt verder echter dat uw zoontje overleed op 21 januari 2016, maanden nadat uw problemen, waarvan de bal volgens u pas aan het rollen zou zijn geraakt nadat het kind reeds was overleden, zouden zijn begonnen. Dit laat toe te vermoeden dat u reeds gedurende langere tijd betrokken was in het drugs- en bendemilieu, en uw criminele passages wenst toe te schrijven als een gevolg van een persoonlijke tegenspoed na een intense gebeurtenis.

Ook omtrent uw verklaringen over de beëindiging van uw activiteiten voor de bende en uw daaropvolgende verhuis naar een andere wijk in de stad Cali, kunnen tegenstrijdigheden worden opgemerkt, waardoor het CGVS uitgelezen twijfels kan plaatsen bij het door u beschreven verloop van deze gebeurtenissen. Wanneer u initieel wordt gevraagd om een overzicht te bieden van uw woonplaatsen, kan u erg moeilijk een tijdsaanduiding geven van uw verhuis die plaatsvond in 2017 (CGVS, p. 6). U geeft eerst aan dat die ongeveer in 2017 moet hebben plaatsgevonden, dat u de exacte datum niet kent om dan vervolgens de periode te benoemen halverwege het jaar. Deze verhuis samen met uw gezin en de familie van uw partner, van de wijk Petecuy II in Cali naar de wijk San Judas in dezelfde stad, bleek echter een noodzakelijk deel van uw plan om uit het bendeleven te stappen in december 2017 (CGVS, p. 14, p. 17, p. 19, p. 20). Vanuit die optiek mag het sterk verbazen dat u hierover geen eenduidige verklaringen aflegt, te meer omdat de desbetreffende verhuizing rechtstreeks te linken is aan uw problemen en de kern van uw asielaansluiting.

Daarnaast legt u tevens tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de gebeurtenissen die plaatsvonden nadat Chinga Harry gearresteerd werd. Tijdens uw relaas lijkt u aanvankelijk aan te geven dat de bendeleider u vanuit de gevangenis nog contacteerde, aangezien hij u zogezegd onder druk bleef zetten om transport te verrichten voor de bende alsook dat hij u nog geld stuurde (CGVS, p. 13-14, p. 19). Later tijdens het persoonlijk onderhoud maakt u echter op geen enkel moment nog gewag van verder contact met Chinga Harry, laat staan dat hij u onder druk zou hebben gezet. Integendeel, zoals hierboven ook reeds aangehaald, verklaart u dat u op geen enkel moment nadat Chinga Harry in de gevangenis terecht was gekomen nog enig contact heeft gehad met de man, noch heeft u ooit nog iets van hem vernomen (CGVS, p. 20-21). U haalt enkel nog aan dat de nieuwe leider, Dani, nog in contact stond met Chinga Harry, maar u heeft geen enkel idee waarover zij het zouden hebben gehad, u heeft geen enkel idee wat de inhoud van hun correspondentie zou geweest zijn (CGVS, p. 21). U kan derhalve bezwaarlijk hardmaken dat Chinga Harry u vanuit zijn gevangenis nog onder druk zou hebben gezet om mee te werken met de bende. U kan tevens geen coherente verklaringen afleggen over het tijdstip wanneer u juist elke betrokkenheid bij de bende heeft afgezworen. Initieel vertelt u dat u twee jaar lang actief bent geweest voor de bende onder leiding van Chinga Harry en dat u bent gestopt in december 2017, toen de bendeleider gearresteerd werd en naar de gevangenis werd overgebracht (CGVS, p. 14, p. 17), vervolgens verklaart u echter meteen daarna dat u ook na de arrestatie van Chinga Harry nog verdere taken voor de bende uitvoerde. U zou vervolgens dan toch nog twee maanden lang onder leiding van Dani gewerkt hebben (CGVS, p. 17, p. 19), wat betekent dat u ook in het jaar 2018 nog actief zou geweest zijn voor de bende, hetgeen u op geen enkel ander moment vermeldt wanneer u wordt gevraagd naar de exacte tijdsaanduiding van de beëindiging van uw bendeactiviteiten.

Het hoeft weinig verder betoog dat het geheel van deze tegenstrijdigheden, die betrekking hebben tot de kern van uw problemen en bijgevolg uw vertrek uit Colombia, uw algehele geloofwaardigheid op cruciale wijze ondermijnen.

In de mate dat u in de rand verwijst naar een (hypothetische) vrees gearresteerd te worden door de politie in uw land van herkomst - hetgeen u erg zou vinden voor uw kinderen - (CGVS, p. 19, p. 23), dient het CGVS op te merken dat internationale bescherming op geen enkele manier kan worden toegekend om wettelijke gerechtelijke vervolging in het land van herkomst te vermijden. Indien een persoon criminele feiten pleegt, behoort een eventuele bestraffing tot de wettelijke rechtspleging die eigen is aan de soevereine staat. U geeft aan dat u zich heeft schuldig gemaakt aan bendelidmaatschap, waarbij u instond voor drugs- en wapentrafiel, alsook dat u medeplichtig blijkt te zijn aan afpersingen (CGVS, p. 14, p. 16), feiten die nu eenmaal strafbaar zijn binnen het Colombiaans wettelijk kader. Volledigheidshalve kan hierbij vermeld worden dat u zonder enig probleem een

Colombiaans paspoort verkreeg in juni 2019 en dat u met dit paspoort probleemloos het land kon uitreizen hetgeen er op wijst dat u ten tijde van uw vertrek alleszins niet gezocht werd door de autoriteiten.

Als laatste kan volledigheidshalve worden toegevoegd dat een onderdeel van uw problemen socio-economisch van aard zijn, daar u stelt dat het economische aspect tevens meespeelde bij uw vertrek uit Colombia (CGVS, p. 22, p. 23, p. 25, DVZ vragenlijst CGVS vraag 3.5). Het CGVS dient echter op te merken dat economische moeilijkheden niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het begrip reëel risico wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch (RvV 20 november 2017, nr. 195 228). Het CGVS benadrukt in dit verband dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen dan ook staven met een begin van bewijs. Wat de door u naar voren geschoven socio-economische motieven betreft, merkt het CGVS voorts op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico is op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de economische situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T. v. Verenigd Koninkrijk). Socio-economische overwegingen in asielzaken zijn derhalve slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling. Dit betreft in essentie ernstige humanitaire omstandigheden of socioeconomische behandelingen van uitzonderlijke aard die het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) en gepaard gaan met de onmogelijkheid om in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting te voorzien, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken (EHRM, 27 mei 2008, N. v. Verenigd Koninkrijk, § 42; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, § 254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 283 ; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 76 en § 92). U dient aan te tonen dat uw levensomstandigheden in Colombia precair zijn, dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting. Uit uw verklaringen over uw profiel en uw familiale en financiële situatie in uw land van nationaliteit kan evenwel niet afgeleid worden dat er in uw hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Colombia van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar Colombia, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt. Het CGVS merkt op dat u doorheen uw leven in Colombia steevast aan het werk bent geweest, en ook na uw vermeende problemen met de bende snel opnieuw een stabiele tewerkstelling vond (CGVS, p. 7-8). U kan in Colombia tevens rekenen op een familienetwerk dat u ondersteunt en waarmee u een goed contact onderhoudt (CGVS, p. 10-11, p. 21, p. 23). Bovendien stelt u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS duidelijk dat het voor u mogelijk zou zijn om in een andere regio in Colombia te gaan wonen, bijvoorbeeld in steden zoals Bogotá, Medellín en Barranquilla (CGVS, p. 24). Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar Colombia, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen. Meer nog, het feit alleen al dat u aangeeft dat u ook elders in Colombia zou kunnen wonen, toont andermaal duidelijk aan dat u geen nood heeft aan internationale bescherming.

Omwille van de hierboven opgesomde redenen, meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of reëel risico op ernstige schade in zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

Uit dit alles blijkt dat het CGVS u niet kan erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. U heeft gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in het geval u zou terugkeren naar Colombia.

De door u neergelegde bewijsstukken zijn niet bij machte een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen. Wat uw identiteitsdocumenten betreft, uw Colombiaans paspoort en uw identiteitskaart, dient gesteld te worden dat het CGVS uw identiteit in wezen niet betwist. Uw rijbewijs kan niet als een relevant stuk worden beschouwd voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de COI Focus Republique de Colombia: Situation sécuritaire van juni 2018 blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar.

Op 7 februari 2017 gingen de vredesonderhandelingen tussen de Colombiaanse overheid en de tweede grootste rebellengroepering, het ELN van start. Het intern gewapend conflict met het ELN bleef onder de huidige president Duque evenwel voortduren. Confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen vinden nog steeds plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn.

Zowel uit de UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia" van september 2015, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/560011fc4.html> als uit de COI Focus Republique de Colombia: Situation sécuritaire van 7 juni 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombie_situation_securitaire_20180607.pdf, en de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 13 november 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_veiligheidssituatie_colombia_20191113.pdf, blijkt echter duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's (new illegal armed groups) en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de Santander (regio Catatumbo), Arauca, de Pacific regio (Narino, Cauca, Valle del Cauca, Choco), Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en de zuidelijke grensregio. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade tengevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er van 1 januari tot 23 september 2019 slechts 72 confrontaties waren tussen de overheid en gewapende groeperingen en tussen gewapende groeperingen onderling waarbij burgerslachtoffers te betreuren vielen ten gevolge van het algemeen geweld. De meeste van deze incidenten vonden plaats in de regio Catatumbo, Norte de Santander, de regio Bajo Cauca in Antioquia en in Arauca. Bij deze 72 incidenten vielen 458 burgerslachtoffers, waaronder doden en gewonden. Het aantal burgerslachtoffers tengevolge van willekeurig geweld is bijgevolg zeer beperkt in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in Colombia, namelijk 50 miljoen in 2019 <http://worldpopulationreview.com/countries/colombia-population/>.

Het gros van de gewelddadige incidenten die zich in Norte de Santander, Arauca, de Pacific regio, Antioquia, Zuid Cordoba en de zuidelijke grensregio afspelen neemt echter de vorm aan van doelgerichte moorden, bedreigingen en aanvallen op openbare voorzieningen en infrastructuur. Dit geweld is echter doelgericht en niet willekeurig van aard.

In de overige regio's en in de (groot)steden van Colombia is er geen sprake van een gewapend conflict en wordt het geweld gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict in de bovenvermelde departementen. Bij de moorden die in de steden worden gepleegd worden veelal burgers met een specifiek profiel geviséerd, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Dit geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met art. 48/4, §2, c) Vw. en houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden, waaronder ontvoeringen, drugshandel en afpersingen, kadert evenmin binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de zorgvuldigheidsplicht en van de motiveringsplicht.

Verzoeker benadrukt dat hij lid was van een bende, dat hij de bende verlaten heeft toen de leider in de gevangenis belandde, dat verzoeker repercussies vreest wanneer de bendeleider weer vrijkomt en daarom het land is ontvlucht. Verzoeker vervolgt dat er een misverstand was bij het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker verklaarde dat er momenteel geen gevaar is, maar er is voor verzoeker wel een gevaar wanneer de bendeleider weer op vrije voeten is, dit heeft hij ook zo verklaard tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal.

Vervolgens verduidelijkt verzoeker dat de reden dat hij pas twee jaar na de arrestatie van de bendeleider gevlucht is, is dat hij eenvoudigweg niet het geld had om te vluchten, pas toen hij eind 2019 een lening kon krijgen, had hij de middelen. Het gebrek aan financiële middelen verklaart ook waarom verzoeker en zijn familie in dezelfde stad zijn blijven wonen. Hij kon enkel een motor kopen en is verhuisd naar een andere wijk.

Verzoeker meent dat het onterecht is te stellen dat er geen indicaties zijn dat de bendeleider in de nabije toekomst opnieuw zal vrijkomen omdat er in Colombia strenge en lange gevangenisstraffen worden uitgesproken met betrekking tot drugsfeiten en bendegeweld. Verzoeker wijst erop dat de bendeleider in het verleden al vaak in de gevangenis heeft gezeten en telkens terug vrij kwam, momenteel heeft hij een vorm van penitentiair verlof waarbij hij elke drie maanden 72 uren naar buiten mag. Bovendien is er in Colombia een groot corruptieprobleem waardoor er deals worden gesloten en er geen garantie is dat de bendeleider effectief een langere periode in de gevangenis zal blijven.

Inzake de tegenstrijdigheden stelt verzoeker dat deze niet van die aard zijn om de geloofwaardigheid van het asielrelaas te ondermijnen, hij stelt dat onvoldoende rekening wordt gehouden met "aangehaalde elementen" en dat zodoende de materiële motiveringsplicht geschonden wordt.

Inzake de subsidiaire bescherming merkt verzoeker op dat de verwerende partij zich baseert op documenten van onder andere juni 2018 en september 2015, terwijl de laatste tijd het geweld in Colombia weer sterk is toegenomen, het land al maanden in de greep is van geweld door gewapende groeperingen, paramilitairen en drugsbendes, verzoeker verwijst naar stuk 2 van het verzoekschrift, namelijk een internetartikel van www.nrc.nl van 23 augustus 2020 "*Zeventien doden in 24 uur bij geweldsgolf Colombia*".

2.2. Stukken

2.2.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgend stuk toe:

- een internetartikel van www.nrc.nl van 23 augustus 2020 "*Zeventien doden in 24 uur bij geweldsgolf Colombia*".

2.2.2. De verwerende partij dient op 8 januari 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota in waarin zij refereert aan de COI Focus "*Colombia: veiligheidssituatie*" van 27 juli 2020.

Ter zitting van 14 januari 2021 dient verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota in met daarin drie krantenartikelen in het Spaans opgesteld met vertaling.

2.3. Beoordeling

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.1. De motieven van de bestreden beslissing

In casu wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) hij niet kan aantonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming omwille van het door hem verklaarde risico op problemen naar aanleiding van zijn vertrek uit de bende (i) er wordt een fundamentele omissie vastgesteld in verzoekers verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ), daar verklaarde hij immers dat hij in Colombia geen gevaar loopt en dat hij Colombia heeft verlaten omdat hij een betere toekomst wilde opbouwen voor zichzelf en zijn gezin, pas nadat zijn advocaat is tussengekomen vertelt hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) dat er over het interview bij de DVZ nog een opmerking te maken was namelijk dat hij op dit ogenblik geen gevaar loopt omdat de bendeleider momenteel een straf uitzit in de gevangenis, deze lacune omtrent essentiële elementen van zijn asielrelaas ondermijnt de verdere

geloofwaardigheid van zijn aangehaalde vrees op fundamentele wijze (ii) verzoeker verklaart bij het CGVS dat hij een vrees heeft omwille van het risico dat de bendeleider zou vrijkomen uit de gevangenis, er wordt echter opgemerkt dat uit niets blijkt dat verzoeker een vrees moet hebben of het risico loopt ernstige schade te lijden omdat hij reeds meer dan twee jaar geleden het besluit had genomen de bende te verlaten: de bendeleider werd reeds eind 2017 in gevangenschap geplaatst en is intussen reeds bijna drie jaar van zijn vrijheid beroofd, er zijn geen indicaties dat de man in de nabije toekomst zal vrijkomen daar er in Colombia strenge en lange gevangenisstraffen worden uitgesproken met betrekking tot drugsfeiten en bendegegeweld, verzoeker kan ook niet aannemelijk maken dat indien deze man zou vrijkomen, hij ten gevolge van deze invrijheidsstelling een vrees voor vervolging dient te hebben: bijna drie jaar geleden heeft verzoeker alle bendeactiviteiten afgezworen, wat op geen enkel moment tot consequenties heeft geleid, integendeel, verzoeker kon zonder problemen verhuizen naar een andere wijk waar hij vervolgens nog een tweetal jaar bleef wonen alvorens te vertrekken, wat niet wijst op een acute vrees, uit zijn verklaringen blijkt dat hij op geen enkele wijze nog contact heeft gehad met de voormalige bendeleider, noch dat hij ooit nog iets heeft gehoord van de nieuwe bendeleider, na zijn verhuis startte verzoeker een nieuw leven, hij kende nooit serieuze problemen en niemand bleek op de hoogte van zijn nieuwe verblijfplaats, uit niets blijkt dat er nog enige wrok ten opzichte van verzoeker zou zijn en dat hij zou gevisieerd worden (iii) verzoekers vertrek uit de bende is zonder enige problemen verlopen: na de arrestatie van de vorige leider, werd een goede vriend van verzoeker de nieuwe leider, deze begreep dat verzoeker de bende wilde verlaten, hij gaf hem advies en hielp hem om uit de wijk te vertrekken, niemand kende de nieuwe verblijfplaats van verzoeker, deze vriend is nog steeds de leider van de bende (iv) het is weinig geloofwaardig dat verzoeker meent dat de angst voor een eventuele vrijlating van de vroegere bendeleider de directe aanleiding voor verzoekers vertrek vormde: verzoeker wachtte nog een tweetal jaar na de arrestatie van de bendeleider in december 2017 om zijn land te verlaten, verzoeker verklaarde ook dat hij besloot Colombia te verlaten wanneer hij de mogelijkheid kreeg om een lening aan te gaan en een kredietkaart bemachtigde, vervolgens is hij dan een paspoort gaan aanvragen, dit wijst erop dat verzoeker naar aanleiding van het achterlaten van zijn bendeleden geen vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op ernstige schade, maar dat de directe motieven voor zijn vertrek grotendeels socio-economisch van aard zijn (B) er tegenstrijdigheden zijn die fundamenteel afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen (i) verzoeker geeft meerdere keren aan dat hij persoonlijke problemen kreeg en drugs begon te gebruiken nadat zijn zoonje overleed op 21 januari 2016, verzoeker situeert zijn druggebruik en daaruit voortvloeiende vriendschap met de drugsdealers en introductie bij de bendeleider echter halverwege het jaar 2015, wat doet vermoeden dat hij reeds gedurende langere tijd betrokken was bij het drugs- en bende milieu maar hij zijn criminele passages wenst toe te schrijven aan persoonlijke tegenspoed (ii) zijn verklaringen bevatten ook tegenstrijdigheden inzake de beëindiging van zijn activiteiten voor de bende en de daaropvolgende verhuis naar een andere wijk, wat twijfels doet rijzen over het verloop van deze gebeurtenissen (iii) verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de gebeurtenissen die plaatsvonden nadat de bendeleider gearresteerd werd, of hij wel of niet nog contact had met de bendeleider in de gevangenis, verzoeker legt evenmin coherente verklaringen af over het tijdstip waarop hij juist elke betrokkenheid bij de bende heeft afgezworen (C) internationale bescherming op geen enkele manier kan worden toegekend om wettelijke gerechtelijke vervolging in het land van herkomst te vermijden (D) een onderdeel van verzoekers problemen zijn van socio-economische aard, economische moeilijkheden ressorteren niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie (E) de door verzoeker neergelegde bewijsstukken zijn niet bij machte een ander zicht op bovenstaande appreciatie te werpen (F) er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Al deze overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.2.1. Verzoeker verklaart zijn land te hebben verlaten uit vrees voor represailles door de bende waartoe hij vroeger behoorde. Verzoeker werkte van 2015 tot einde 2017 voor een bende, totdat de bendeleider werd gearresteerd en opgesloten in de gevangenis. Na deze arrestatie nam Dani het leiderschap van de bende over, Dani was een goede vriend van verzoeker. Verzoeker wilde de bende verlaten en ging te rade bij Dani, die dit begreep en hem advies gaf. Verzoeker verliet toen met zijn familie in december 2017 de wijk en verhuisde naar een andere wijk, waar hij zonder problemen en zonder contact met de bende leefde tot in 2019, toen hij via een advertentie op Facebook een lening met een kredietkaart verkreeg. Verzoeker vreest de vrijlating van de vroegere bendeleider en eventuele represailles van deze tegenover hem.

2.3.2.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij voert immers geen enkel concreet verweer tegen de uitgebreide motivering van de bestreden beslissing en slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, dan wel een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

De enige concrete kritiek van verzoeker beperkt zich tot de omissie bij de DVZ, de periode van twee jaar tussen de arrestatie van de bendeleider en verzoekers vertrek uit Colombia en het feit dat de bendeleider wel kan vrijkomen ondanks strenge en lange gevangenisstraffen in Colombia.

2.3.2.2.1. Inzake het feit dat verzoeker bij de DVZ heeft verklaard in Colombia geen gevaar te lopen en het land te hebben verlaten om een betere toekomst op te bouwen voor hem en zijn gezin en geen gewag maakte van problemen die hij mogelijk zou kunnen ervaren mocht de bendeleider ooit vrijkomen of van represailles, stelt verzoeker dat er een misverstand was tijdens dit gehoor. Verzoeker wijst erop dat hij bij het CGVS heeft rechtgezet dat hij tijdens het interview bij de DVZ eigenlijk bedoelde dat er momenteel geen gevaar is voor hem in Colombia maar dat er wel gevaar is wanneer de bendeleider weer op vrije voeten komt. Verzoeker verwijst hiermee naar volgende verklaring:

“Ja, dus heeft u daar kunnen vertellen waarom u Colombia bent ontvlucht in het kort, dat bedoel ik.

Ja mevrouw.

Advocaat: sorry dat ik tussenkom maar ik weet dat er een aantal opmerkingen te maken zijn, zijn advocaat heeft het er met hem nog over gehad deze morgen. Ik heb ze hier. Op een gegeven moment werd er gesproken over Chinga Harry en hij heeft gezegd die persoon zit momenteel in de gevangenis, vandaar dat hij heeft gezegd dat hij geen gevaar loopt in Colombia. De correctie is dat hij minder gevaar loopt in Colombia. (...)

Ja ik wilde inderdaad die opmerking maken. Er werd me gevraagd of ik gevaar liep en ik heb geantwoord op dit moment niet. Gezien hij in de gevangenis zit. Maar er was een persoon die daarvoor ging instaan en op die manier kon ik de wijk verlaten”. (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 4)

Deze verwijzing in het verzoekschrift naar eerder afgelegde verklaringen doet echter geen afbreuk aan volgend motief:

“Er dient om te beginnen een fundamentele omissie in uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) te worden vastgesteld. Daar verklaarde u immers ten stelligste dat u in Colombia geen gevaar loopt en dat u Colombia heeft verlaten omdat u een betere toekomst wilde opbouwen voor u en uw gezin (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.4 & 3.5; zie tevens infra). Nergens maakt u gewag van de problemen die u mogelijks zou kunnen ervaren indien Chinga Harry ooit zou vrijkomen, nergens maakt u gewag van eventuele represailles door andere bendeleden, en dit terwijl u op de DVZ expliciet werd gevraagd naar de reden waarom u uw land van herkomst was ontvlucht en naar uw vrees bij eventuele terugkeer. Ook wanneer het CGVS u tijdens het persoonlijk onderhoud vraagt naar het verloop van het eerste interview bij de DVZ, geeft u duidelijk aan dat alles goed verlopen is, dat u er de tolk zeer duidelijk hebt kunnen verstaan en dat u er alle essentiële elementen hebt kunnen weergeven waarom u Colombia bent ontvlucht (CGVS, p. 4). Pas nadat uw advocaat tussenkomt en zijn opmerkingen bij uw verklaringen voor de DVZ toelicht, geeft u aan dat er inderdaad nog een opmerking te maken was, waarna u stelt dat u op dit ogenblik geen gevaar loopt omdat de bendeleider op dit ogenblik een straf uitzit in de gevangenis. Dit vormt echter op geen enkele manier een afdoende verklaring voor de leemte in uw verklaringen voor de DVZ, aangezien deze betrekking heeft op de concrete aanleiding van uw vlucht uit uw land van herkomst en dus op de grondslag van uw vermeende vrees. Het hoeft bijgevolg geen verder betoog dat deze lacune omtrent essentiële elementen van uw asielrelaas de verdere geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees op fundamentele wijze ondermijnt.” De Raad sluit zich aan bij dit motief en maakt het zich eigen.

2.3.2.2.2. Inzake de periode van twee jaar die verstreek tussen de arrestatie van de bendeleider in 2017 en verzoekers vertrek uit Colombia in 2019, stelt verzoeker dat hij eenvoudigweg het geld niet had om te

vluchten, pas toen hij eind 2019 een lening kreeg, had hij de middelen om te vluchten. In de bestreden beslissing wordt in dit verband het volgende overwogen:

“Na uw verhuis naar San Judas, waar uw gezin tot op heden nog steeds woont, startte u simpelweg een nieuwe job en bouwde u een nieuw leven uit (CGVS, p. 21-22). In San Judas kende u nooit serieuze problemen, bovendien bleek niemand op de hoogte van uw nieuwe verblijfplaats. Uit niets blijkt dus dat de bende van Chinga Harry, of Chinga Harry zelf, nog enige wrok ten opzichte van u zou koesteren en u daarom zou willen viseren.

(...)

Dat u claimt dat de angst voor een eventuele vrijlating van Chinga Harry de directe aanleiding voor uw vertrek vormde (CGVS, p. 14), kan door het CGVS bovendien als weinig geloofwaardig worden beschouwd. Zoals hierboven reeds vermeld, wachtte u nog een tweetal jaar na de arrestatie van de bendeleider in december 2017 alvorens uw land van herkomst te verlaten. Later tijdens het persoonlijk onderhoud geeft u aan dat u besloot om Colombia te verlaten wanneer u de mogelijkheid kreeg om een lening aan te gaan en een kredietkaart bemachtigde, vervolgens bent u dan een paspoort gaan aanvragen (CGVS, p. 21-22). Deze bevinding draagt wederom bij tot de vaststelling dat u naar aanleiding van het achterlaten van uw bendeleden geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of reëel risico voor ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming, dient te koesteren, maar laat het CGVS wederom toe te vermoeden dat de directe motieven voor uw vertrek grotendeels socio-economisch van aard zijn (CGVS, p. 22, p. 23, p. 25, DVZ vragenlijst CGVS vraag 3.5 & zie tevens infra). Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wordt naar de recente contacten die u heeft met uw gezin in Colombia, geeft u aan dat het goed met hen gaat hetgeen eveneens een indicatie is dat voor het feit dat niemand naar u op zoek is (CGVS, p.11).”

De opmerking in het verzoekschrift dat verzoeker pas eind 2019 een lening kon krijgen, betreft een loutere herhaling van zijn verklaringen (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 22) en doet geen afbreuk aan de terechte vaststelling in de bestreden beslissing dat dit bijdraagt tot de vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van het achterlaten van zijn bendeleden geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of reëel risico voor het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming dient te hebben, maar laat toe te vermoeden dat de directe motieven voor zijn vertrek grotendeels socio-economisch van aard zijn.

Verzoeker voert ook aan dat het gebrek aan financiële middelen verklaart waarom ze enkel verhuisd zijn naar een andere wijk in dezelfde stad, verzoeker kon enkel een motor kopen. In dit verband merkt de Raad op dat zelfs door een verhuis binnen dezelfde stad, verzoeker er toch in is geslaagd elk contact met de bende te verbreken en geen problemen meer had (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 21 – 22) waardoor het doel van de verhuis, ongeacht waarnaartoe, bereikt was.

2.3.2.2.3. Tot slot bekritiseert verzoeker volgend motiefonderdeel: *“Tijdens het persoonlijk onderhoud komt vervolgens naar voren dat u een vrees koestert omwille van het risico dat de bendeleider voor wie u geruime tijd werkte, Chinga Harry, zou vrijkomen uit de gevangenis en dat dit voor u de directe aanleiding vormde om het land te verlaten (CGVS, p. 14). Het CGVS merkt echter op dat uit niets blijkt dat u een vrees voor vervolging of ernstige schade dient te koesteren omdat u reeds meer dan twee jaar geleden het besluit had genomen om de bende te verlaten. Zo dient allereerst te worden aangestipt dat Chinga Harry reeds eind het jaar 2017 werd gearresteerd en in gevangenschap werd geplaatst, hij is tot op heden reeds bijna drie jaar van zijn vrijheid beroofd (CGVS, p. 17 & zie informatie toegevoegd aan de blauwe farde van het administratief dossier). Bovendien zijn er tot op heden geen indicaties dat de man in de nabije toekomst opnieuw zal vrijkomen, daar er in Colombia strenge en lange gevangenisstraffen worden uitgesproken met betrekking tot drugsfeiten en bendegeweld (zie informatie toegevoegd aan de blauwe farde van het administratief dossier).”*

Verzoeker stelt dat de bendeleider in het verleden al vaak in de gevangenis heeft gezeten en telkens terug is vrijgekomen, momenteel *“al een vorm van penitentiair verlot (heeft) waarbij hij elke 3 maanden 72 uur buiten mag”* en dat er in Colombia een groot corruptieprobleem is ook bij politie en justitie en dat er deals gesloten worden zodat er geen garanties zijn dat hij effectief een lange periode in de gevangenis zal blijven. De Raad merkt op dat verzoeker hiermee blijft steken in loutere beweringen die hij op geen enkele wijze staaft. Deze beweringen vermogen geen afbreuk te doen aan de terechte vaststellingen in de bestreden beslissing, die steunen op informatie uit het administratief dossier.

Bovendien heeft dit motief betrekking op het feit dat verzoeker geen vrees voor vervolging of ernstige schade moet hebben omdat hij meer dan twee jaar geleden het besluit had genomen om de bende te

verlaten, de commissaris-generaal verduidelijkt daarover dat er geen indicaties zijn dat de bendeleider in de nabije toekomst opnieuw zal vrijkomen gezien er in Colombia strenge en lange gevangenisstraffen worden uitgesproken met betrekking tot drugsfeiten en bendegegeweld, dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat, mocht de bendeleider dan toch zou vrijkomen, hij een vrees voor vervolging zou hebben gezien hij reeds bijna drie jaar alle bendeactiviteiten heeft afgezworen zonder dat dit tot enige consequenties heeft geleid zodat uit niets blijkt dat de bende of deze bendeleider nog enige wrok ten opzichte van verzoeker zou hebben. Verzoeker uit geen kritiek op het motiefonderdeel dat hij na zijn vertrek uit de bende in dat verband geen problemen meer heeft gehad.

2.3.2.3. Inzake de vastgestelde tegenstrijdigheden merkt verzoeker in het verzoekschrift op dat deze *“niet van die aard (zijn) om de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker te ondermijnen”* en dat *“onvoldoende rekening (wordt gehouden) met de aangehaalde elementen”*. De Raad stelt vast dat verzoeker hiermee op geen enkele wijze ingaat op de vastgestelde tegenstrijdigheden en dat hij op geen enkele wijze verduidelijkt met welke elementen geen rekening zou zijn gehouden. Zijn betoog ter zake is bijgevolg niet dienend.

Verzoeker uit geen kritiek op de overige motieven.

De Raad stelt vast dat verzoeker evenmin verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de documenten die hij heeft voorgelegd, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.2.4. De Raad merkt op dat, zelfs indien geloof zou worden gehecht aan het relaas van verzoeker, dan nog maakt hij niet aannemelijk Colombia te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Meerdere vaststellingen doen immers afbreuk aan de ernst van de door hem voorgehouden vrees.

Zo wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

“Er dient om te beginnen een fundamentele omissie in uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) te worden vastgesteld. Daar verklaarde u immers ten stelligste dat u in Colombia geen gevaar loopt en dat u Colombia heeft verlaten omdat u een betere toekomst wilde opbouwen voor u en uw gezin (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.4 & 3.5; zie tevens infra). Nergens maakt u gewag van de problemen die u mogelijks zou kunnen ervaren indien Chinga Harry ooit zou vrijkomen, nergens maakt u gewag van eventuele represailles door andere bendeleden, en dit terwijl u op de DVZ expliciet werd gevraagd naar de reden waarom u uw land van herkomst was ontvlucht en naar uw vrees bij eventuele terugkeer. Ook wanneer het CGVS u tijdens het persoonlijk onderhoud vraagt naar het verloop van het eerste interview bij de DVZ, geeft u duidelijk aan dat alles goed verlopen is, dat u er de tolk zeer duidelijk hebt kunnen verstaan en dat u er alle essentiële elementen hebt kunnen weergeven waarom u Colombia bent ontvlucht (CGVS, p. 4). Pas nadat uw advocaat tussenkomt en zijn opmerkingen bij uw verklaringen voor de DVZ toelicht, geeft u aan dat er inderdaad nog een opmerking te maken was, waarna u stelt dat u op dit ogenblik geen gevaar loopt omdat de bendeleider op dit ogenblik een straf uitzit in de gevangenis. Dit vormt echter op geen enkele manier een afdoende verklaring voor de leemte in uw verklaringen voor de DVZ, aangezien deze betrekking heeft op de concrete aanleiding van uw vlucht uit uw land van herkomst en dus op de grondslag van uw vermeende vrees. Het hoeft bijgevolg geen verder betoog dat deze lacune omtrent essentiële elementen van uw asielrelaas de verdere geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees op fundamentele wijze ondermijnt.

Tijdens het persoonlijk onderhoud komt vervolgens naar voren dat u een vrees koestert omwille van het risico dat de bendeleider voor wie u geruime tijd werkte, Chinga Harry, zou vrijkomen uit de gevangenis en dat dit voor u de directe aanleiding vormde om het land te verlaten (CGVS, p. 14). Het CGVS merkt echter op dat uit niets blijkt dat u een vrees voor vervolging of ernstige schade dient te koesteren omdat u reeds meer dan twee jaar geleden het besluit had genomen om de bende te verlaten. Zo dient allereerst te worden aangestipt dat Chinga Harry reeds eind het jaar 2017 werd gearresteerd en in gevangenschap werd geplaatst, hij is tot op heden reeds bijna drie jaar van zijn vrijheid beroofd (CGVS, p. 17 & zie informatie toegevoegd aan de blauwe fardes van het administratief dossier). Bovendien zijn er tot op heden geen indicaties dat de man in de nabije toekomst opnieuw zal vrijkomen, daar er in Colombia strenge en lange gevangenisstraffen worden uitgesproken met betrekking tot drugsfeiten en bendegegeweld (zie informatie toegevoegd aan de blauwe fardes van het administratief dossier). Ook kan u niet aannemelijk maken dat indien Chinga Harry werkelijk zou vrijkomen, u ten gevolge van dergelijke invrijheidstelling een vrees voor vervolging dient te koesteren. U heeft immers reeds bijna drie jaar

geleden alle bendeactiviteiten en –betrokkenheid afgezworen, hetgeen op geen enkel moment ook maar tot enige consequenties heeft geleid. Integendeel, u bent zonder problemen kunnen verhuizen naar een andere wijk, nota bene in dezelfde stad als waar de bende actief is (CGVS, p. 5-6 , p. 20). Daar bleef u vervolgens nog een tweetal jaar wonen alvorens te vertrekken uit uw land van herkomst, hetgeen niet meteen getuigt van een acute vrees. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u sinds uw verhuis naar San Judas eind 2017, op geen enkele manier nog contact heeft gehad met de voormalige bendeleider Chinga Harry, noch dat u ooit nog iets heeft gehoord van de nieuwe bendeleider, Dani, en dat u werkelijk nooit meer op geen enkele manier iets heeft gehoord van de bende waarin u verwickeld was (CGVS, p. 20-22). Na uw verhuis naar San Judas, waar uw gezin tot op heden nog steeds woont, startte u simpelweg een nieuwe job en bouwde u een nieuw leven uit (CGVS, p. 21-22). In San Judas kende u nooit serieuze problemen, bovendien bleek niemand op de hoogte van uw nieuwe verblijfplaats. Uit niets blijkt dus dat de bende van Chinga Harry, of Chinga Harry zelf, nog enige wrok ten opzichte van u zou koesteren en u daarom zou willen viseren.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw desbetreffende vertrek bij de bende in wezen zonder ook maar enige problemen is verlopen, u kon zonder enig beletsel alle betrokkenheid bij de bende afzweren. Na de arrestatie van Chinga Harry nam u de beslissing om alle bendeactiviteiten te beëindigen, en u geeft zelf in uw verklaringen aan dat dit zeer vlot kon verlopen (CGVS, p. 17-18). Nadat Chinga Harry gevangen werd genomen, kwam immers een nieuwe leider aan het hoofd van de bende, Daniel ofte Dani (CGVS, p. 18), de voormalige vriend van uw schoonzus en tevens een goede vriend van u. Jullie kwamen erg goed overeen, en toen u hem vertelde dat u de bende wilde verlaten, begreep hij dit, gaf hij u advies en was hij diegene die u hielp om uit de wijk te vertrekken (CGVS, p. 17-18, p. 21). Zoals hierboven reeds vermeld, is niemand op de hoogte dat u verhuisd was naar de wijk San Judas, zelfs Dani blijkt niet te weten dat San Judas uw nieuwe woonplaats werd (CGVS, p. 21). Uit uw verklaringen blijkt tevens dat de bende tot op heden nog steeds onder leiding van Dani staat (CGVS, p. 20). Het feit dat u zonder ook maar enige problemen de bende kon verlaten, binnen de stad Cali kon verhuizen zonder nooit nog iets te vernemen van de bende en er een goed leven kon leiden, dat u erg goed bevriend bent met de nieuwe bendeleider, dit alles draagt evenzeer bij tot de vaststelling dat er in wezen geen enkele indicatie is dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, door de bende dient te koesteren.

Dat u claimt dat de angst voor een eventuele vrijlating van Chinga Harry de directe aanleiding voor uw vertrek vormde (CGVS, p. 14), kan door het CGVS bovendien als weinig geloofwaardig worden beschouwd. Zoals hierboven reeds vermeld, wachtte u nog een tweetal jaar na de arrestatie van de bendeleider in december 2017 alvorens uw land van herkomst te verlaten. Later tijdens het persoonlijk onderhoud geeft u aan dat u besloot om Colombia te verlaten wanneer u de mogelijkheid kreeg om een lening aan te gaan en een kredietkaart bemachtigde, vervolgens bent u dan een paspoort gaan aanvragen (CGVS, p. 21-22). Deze bevinding draagt wederom bij tot de vaststelling dat u naar aanleiding van het achterlaten van uw bendeleden geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of reëel risico voor ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming, dient te koesteren, maar laat het CGVS wederom toe te vermoeden dat de directe motieven voor uw vertrek grotendeels socio-economisch van aard zijn (CGVS, p. 22, p. 23, p. 25, DVZ vragenlijst CGVS vraag 3.5 & zie tevens infra). Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wordt naar de recente contacten die u heeft met uw gezin in Colombia, geeft u aan dat het goed met hen gaat hetgeen eveneens een indicatie is dat voor het feit dat niemand naar u op zoek is (CGVS, p.11)."

Buiten hetgeen hierboven besproken werd, brengt verzoeker hier niets tegen in. De Raad eigent zich deze motieven toe en maakt ze tot de zijne.

Voorts is ook de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat de verschillende tegenstrijdigheden in verzoekers relaas betrekking hebben op de kern van zijn problemen en bijgevolg zijn vertrek uit Colombia, wat de algehele geloofwaardigheid van zijn relaas op cruciale wijze ondermijnt.

Verder stelt de commissaris-generaal op goede gronden dat internationale bescherming op geen enkele manier kan worden toegekend om wettelijke gerechtelijke vervolging in het land van herkomst te vermijden, dat een onderdeel van verzoekers problemen van socio-economische aard zijn en dat economische moeilijkheden niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en ten slotte dat de door verzoeker neergelegde bewijsstukken niet bij machte zijn een ander zicht op bovenstaande appreciatie te werpen.

2.3.2.5. Het internetartikel dat verzoeker bij het verzoekschrift voegt, betreft drie incidenten die plaatsvonden in augustus 2020 en vermeldt dat de Verenigde Naties stellen dat deze moorden vooral gepleegd worden op maatschappelijke en mensenrechtenactivisten en voormalige Farc-strijders. Verzoeker toont niet aan dat hij onder één van deze groepen valt of dat dit artikel betrekking zou hebben op zijn concrete situatie.

De krantenartikelen die verzoeker bij zijn aanvullende nota voegt, vermelden de data 11 juli 2016, 20 december 2017, 10 januari 2017, 4 mei 2013, 25 februari 2018, 18 oktober 2019, 15 augustus 2020 en 27 juni 2020.

Uit de vertaling blijkt dat de artikelen van 11 juli 2016 en 20 december 2017 handelen over de arrestatie van Chinga Harry, de bendeleider. Dit strookt met de verklaringen van verzoeker dat de bendeleider in 2017 gearresteerd werd, maar dit toont niet aan dat verzoeker moet vrezen voor represailles op het ogenblik dat deze persoon zou vrijkomen.

Het artikel van 10 januari 2017 handelt over de moord op een jonge vrouw in Cali. Dit incident zou zich volgens een politiecommandant hebben voorgedaan als het gevolg van een dispuut tussen groepen uit de buurt die de controle in deze wijk, Petecuy II, betwisten. Een van deze groepen tracht de genaamde Chinga Harry, recentelijk vrijgekomen na een gevangenisstraf wegens moord, te bewapenen. Dit artikel bevestigt de verklaringen van verzoeker dat de bendeleider Chinga Harry (voor eind 2017) vaak naar de gevangenis moest en altijd snel vrijkwam (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 17). Dit toont niet aan dat deze persoon na zijn arrestatie eind 2017 snel zal vrijkomen of dat verzoeker represailles moet vrezen. Het artikel van 7 juli 2018 vermeldt de moord op een jongeman in de wijk Petecuy III en ook de moord op een jonge vrouw. Verzoeker verduidelijkt in de aanvullende nota niet wat het verband is met zijn vermeende problemen. Het artikel van 18 oktober 2019 vermeldt de aanhouding van 16 personen, waaronder vijf politieagenten, die actief waren in een bende die zich bezig hield met wapenhandel en verdovende middelen. Ook hier blijft verzoeker in gebreke om aan te duiden wat de link met zijn problemen is. Het artikel van 27 juni 2020 handelt over de aanhouding van een politieagent die betrokken was bij een ontvoering in Cali. Deze gebeurtenis dateert van toen verzoeker al in België was en opnieuw toont verzoeker niet aan welk verband dit incident heeft met zijn problematiek. In de mate waarin verzoeker hiermee wil aantonen dat de politie in Colombia corrupt is, merkt de Raad op dat verzoeker dit nooit heeft vermeld als element van zijn relaas en nooit melding heeft gemaakt van het feit dat hij de hulp van de politie zou hebben willen inroepen. Bijgevolg vermogen de krantenartikelen die verzoeker bij zijn aanvullende nota voegt, geen afbreuk te doen aan de vaststellingen hierboven.

2.3.2.6. Verzoeker beperkt zich in wezen tot het louter poneren van een vrees voor vervolging, het volharden in zijn incoherent bevonden verklaringen en het zonder meer tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter de motieven van de bestreden beslissing niet ontkracht en zijn beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op wat voorafgaat blijft verzoeker in gebreke de door hem voorgehouden vrees na een nog plaats te vinden vrijlating van de bendeleider in Colombia aannemelijk te maken.

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.3.3.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hieraan geen geloof kan worden gehecht, minstens dat eruit geen actuele vrees kan blijken.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Hij maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Colombia zou hebben gekend.

2.3.3.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Uit de informatie waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing blijkt dat de situatie in Colombia grondig is gewijzigd na de ondertekening op 24 november 2016 van de vredesovereenkomst tussen de regering van president Santos en de *Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia - Ejército popular* (FARC-EP) die de 50-jarige burgeroorlog beëindigde. Uit diezelfde informatie blijkt eveneens dat de onderhandelingen voor het vredesproces met de *Ejército de liberación nacional* (ELN), de tweede grootste rebellengroepering, die aanvingen op 7 februari 2017, echter niet hebben geleid tot een staakt-het-vuren. Het intern gewapend conflict met de ELN blijft voortduren. Daarnaast vinden er nog steeds confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden worden ingepalmd door andere groeperingen, zoals de ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw zijn uitgebreid.

Gelet op de beschikbare landeninformatie wordt niet betwist dat er in Colombia een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich echter niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde departementen. Zowel uit de *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia”* van UNHCR van september 2015, als de COI Focus *“République de Colombia: Situation sécuritaire”* van 7 juni 2018 en de COI Focus *“Colombia: veiligheidssituatie”* van 13 november 2019, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn en dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Verwerende partij zet in haar aanvullende nota op basis van de meest recente landeninformatie, namelijk de COI Focus *“Colombia: veiligheidssituatie”* van 27 juli 2020 het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in Colombia:

“Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's (new illegal armed groups) en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de Santander, Arauca, Narino, Cauca, Valle del Cauca, Choco, Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en Putumayo. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade tengevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen en het gebruik van landmijnen. De

bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er van 1 januari tot 23 september 2019 72 confrontaties waren tussen de overheid en gewapende groeperingen en tussen gewapende groeperingen onderling waarbij burgerslachtoffers te betreuren vielen ten gevolge van het algemeen geweld. De meeste van deze incidenten vonden plaats in de regio Catatumbo, Norte de Santander, de regio Bajo Cauca in Antioquia en in Arauca. Bij deze 72 incidenten vielen slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers, waaronder doden en gewonden. Uit de meest recente cijfers blijkt dat ook gedurende de periode van 1 december 2019 tot 1 juni 2020 het gewapend geweld zich voornamelijk afspeelt tussen de verschillende gewapende groeperingen onderling of de gewapende groeperingen en de militairen of politie. Het gaat om 260 incidenten waarvan bij 26 incidenten een beperkt aantal burgerslachtoffers viel. Gedurende deze referentieperiode vonden de meeste incidenten plaats in Cauca, Antioquia, Norte de Santander, Valle del Cauca en Narino. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt dat het aantal burgerslachtoffers tengevolge van willekeurig geweld de afgelopen jaren zeer beperkt blijft in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in Colombia, dat in 2020 bijna 51 miljoen bedraagt <https://worldpopulationreview.com/countries/colombia-population>.

Het gros van de gewelddadige incidenten die zich in Norte de Santander, Arauca, Narino, Cauca, Valle del Cauca, Choco, Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en Putumayo afspelen neemt echter de vorm aan van doelgerichte moorden, bedreigingen en aanvallen op openbare voorzieningen en infrastructuur. Dit geweld is echter doelgericht en niet willekeurig van aard.

In de overige regio's en in de (groot)steden van Colombia is er geen sprake van een gewapend conflict en wordt het geweld gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict in de bovenvermelde departementen. Bij de moorden die in de steden worden gepleegd worden veelal burgers met een specifiek profiel geviséerd, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Dit geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met art. 48/4, §2, c) Vw. en houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden, waaronder ontvoeringen, drugshandel en afpersingen, kadert evenmin binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard."

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. Het internetartikel dat verzoeker als stuk 2 bij het verzoekschrift voegt, betreft drie incidenten die plaatsvonden in augustus 2020 en vermeldt dat de Verenigde Naties stellen dat deze moorden vooral gepleegd worden op maatschappelijke en mensenrechtenactivisten en voormalige Farc-strijders. Verzoeker toont niet aan dat hij onder één van deze groepen valt of dat dit artikel betrekking zou hebben op zijn concrete situatie.

Op basis van deze analyse besluit de Raad dat niet blijkt dat voor verzoeker actueel een reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het

Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin wordt een beoordelingsfout aangetoond.

2.3.6. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET